

Om Aase Ragnhild, født Christiansen (1920-2010)

Fortalt af Søren Sørensen, gift med Birgit Ærenlund Sørensen, til sine børn og børnebørn. Aase, som er mor til min hustru Birgit Ærenlund Sørensen og datter af Maren Hansen (1883-1950) og Johannes Christiansen (1874-1964), blev født den 26. april 1920 og voksede op i landsbyen Gjern, som ligger mellem Aarhus og Silkeborg. Til at begynde med boede hendes forældre på gården Dalsgaard i Grauballe, hvor deres seks børn blev født. Siden flyttede familien til Gjern (staves somme tider Gern), hvor de havde en slagterforretning. Aase havde fem søskende, fire brødre og en søster. Alle drengene havde nogle fantasifulde fornavne. Den ældste Kristen Guldborg kaldet **Guldborg**, (1903), Malling Elmkvist kaldet **Elmkvist** (1904), Linde Hartman kaldet **Hartman** (1906), Verner Ankerstjerne kaldet **Verner** (1908), og Dagny Marie kaldet **Dagny** (1910). Aase var en efternøler og altså ti år yngre end den hidtil yngste Dagny.

Til venstre Aases fem søskende. Til højre Aase og hendes søskende samt forældrene Maren og Johannes.

Familien havde lidt jord udenfor byen, og Aase for

km ud i Gjern Bakker for at kontrollere, at familiens køer og får havde det godt. Hun havde følgeskab af familiens hund Max. Mormor talte ofte om Max, som var "faderens hund". Når han var ude at rejse, hvad han jo ofte var som kreaturhandler, vidste Max, hvornår toget rullede ind på stationen, og den gik derop i forvejen for at tage imod ham.

Efter skolen kom Aase i lære i Else Christensens manufakturforretning i Gjern, hvor hun både lærte om stoffer og klæde, men også at sy. Der var to søstre. Else, som styrede forretningen med hård hånd, og Sidsel, som klarede husholdningen. Der var flere unge piger ansat. Aase var hele sit liv fantastisk dygtig til alle former for håndarbejde. Efter at hun var færdiguddannet tog hun arbejde i Trikotagemagasinet i Vedbæk nord for København, hvor hun dels passede tøjforretningen, dels også havde opgaver i huset som madlavning og rengøring. Jeg tror, hun var der omkring et år, inden hun vendte tilbage til Gjern. Hun fortalte mig en gang, at hun i en periode boede og arbejdede på en større bondegård (proprietærgård), hvor hun syede tøj til hele familien og i det hele taget rettede op på deres garderobe.

Aase var i 1942 på husholdningsskole i Haslev på Sydsjælland. Skolen, som nu er nedlagt, hed Haslev Landbrugs- og Husholdningsskole, og nogenlunde samtidig gik Viggo på landbrugsskole samme sted. De mødte ikke hinanden, men mange, mange år senere skulle de møde hinanden og leve resten af livet sammen, men mere herom senere.

Aase bliver gift

Aase blev gift med Johannes Christensen (født 25.02.1914 i Gassum ved Randers) den 27. december 1942 i Gjern. Faderen var død, da Johannes kun var 2 år gammel, og moderen Maren stod alene med syv børn.

Birgit og hendes forældre og hendes fars familie.

På billedet ovenfor sidder Jytte, Birgits storesøster, på sin fars arm, og nedenfor sidder Aase med Birgit (på skødet. De øvrige personer på billedet er Farmors onkler og fastre, ægtefæller og børn m.fl.

I ca. 1½ år efter ægteskabet drev Johannes og Aase en købmandsforretning i Randers, siden flyttede de til Serup ved Silkeborg, hvor de havde købmandsforretning i ca. 1 år. I 1945 overtog de en købmandsforretning på Frederiksbjerg Torv 10 i Aarhus.

KOLONIAL

Johs. Christensen

C.E. Schalburg
AKTIESELSKAB
GRUNDLAGT 1817
NYBORG

Vine
SPIRITUOSA

C.E. Schalburg
AKTIESELSKAB
GRUNDLAGT 1817
NYBORG

Vine
SPIRITUOSA

Slad Dares Bera
10

Johannes Christensen udenfor forretningen på Frederiksbjerg Torv i Aarhus

De overtog forretningen på Frederiksbjerg Torv i Aarhus den 1. maj 1945, blot nogle få dage, før Nazi-Tyskland kapitulerede. Det var en meget vanskelig tid at være købmand i, da mange varer var direkte rationerede, og mange andre varer, fx. cigaretter, var en mangelvare. Det betød, at købmændene forsøgte at gemme/reservere cigaretterne til deres faste kunder. Aase fortalte, at de næsten blev løbet over ende af personer, som påstod at de havde været kunder i butikken i en årrække, så det var ikke nemt.

Allerede den 7. april 1944 havde Aase og Johannes fået deres første barn, Elna Jytte Ærenlund Christensen (kaldet Jytte); hun kom til verden hos bedsteforældrene i deres hjem i Gjern. På

fotoet ovenfor ses Aase og Johannes med en af døtrene. Jeg ved det ikke med sikkerhed, men jeg gætter på, at det er Jytte?

Den 13. oktober 1945 kom Birgit til verden.

De første år boede familien i et et-værelses lejlighed bag butikken med udsigt til gården. Der var et udmærket lille køkken og et toilet til lejligheden. Desuden var der et lille baglokale til butikken. Familien rådede også over et værelse på loftet på tredje sal. Da pigerne blev lidt ældre, sov de hver nat alene oppe på dette loftsværelse. I et værelse ved siden af boede en sød ældre dame, som de havde et godt forhold til.

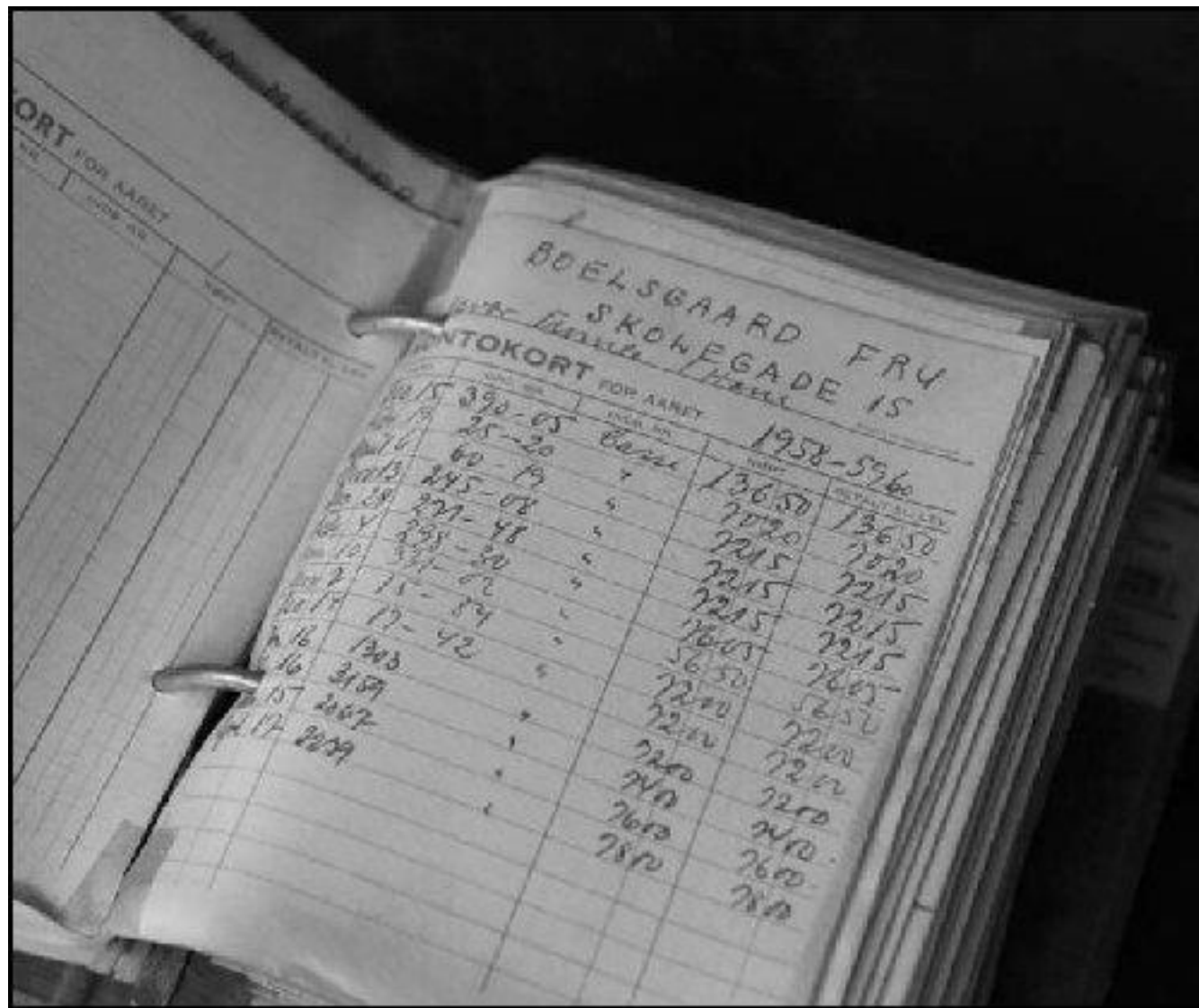

Birgit, ca. 5 år gammel, tegnet af en veninde af familien.

Fra butikken bag disken var der en trappe (snarere en stige) ned til et stort kælderrum, hvor købmandsvarer blev opbevaret. Den gang blev mange varer vejede af i butikken. Fx fik man mel, sukker og salt hjem i sække, hvorefter købmanden vejede det af i papirsposer. Det var et slid først at fragte varerne ned i kælderen, hvilket skete via en trappe ude i gården, og siden hente dem op, efterhånden som hylderne i butikken blev tomme. Der var ingen dankort, så de fleste kunder betalte kontant. Det krævede, at den handlende altid kunne give tilbage, så der var ofte bud til banken eller sparekassen efter småpenge. (Der fandtes dog et betalingsmiddel, som hed en check, men den blev stort set kun anvendt af virksomheder.) I begyndelsen var der heller ingen kasseapparat, så alle salg blev noteret i en bog, og efter fyraften (kl. 17.30), når butikken var lukket, blev pengene i kassen talt op og afleveret i banken dagen efter. Somme tider skulle der bringes varer ud til kunder, inden en lang arbejdsdag var slut.

Mange af de faste kunder havde "bog" hos købmanden. Det betød, at alle køb blev skrevet ind i en bog, som købmanden havde, i nogle tilfælde havde kunden en kopi af bogen. Det var så meningen, at ugens indkøb skulle betales ved ugens udgang, når husfaderen havde fået udbetalt sin løn. Det skete i kontanter, der var ingen "almindelige mennesker", som havde en konto i banken eller sparekassen. Det var ikke altid, at kunderne var i stand til at betale hele beløbet på én gang, men så betalte de måske 5 eller 10 kroner, hvilket blev noteret i bogen. På den måde havde købmanden altid

mange penge til gode hos sine kunder og måtte ofte lide tab, når kunder pludselig flyttede eller døde. Familiens børn var ofte med hende og betale ugens regning, for så vankede der altid et

bolsje. Der stilledes store krav til købmandens regnefærdigheder, da man hverken havde kasseapparat, regnemaskine eller lommeregner. Alt blev udregnet i hovedet eller på et stykke indpakningspapir (nej, vi havde ingen plastikposer endnu).

Vi anvendte dengang et besynderligt udtryk for at købe på kredit, nemlig "på klods". Mange år senere fandt jeg ud af, at udtrykket stammer fra Holland og betyder "på klasket". Der er formentlig tale om det håndklask, der brugtes på markedspladser, når man indgik en handel, altså et symbol på, at man havde en aftale, og at man stode på hinanden. Det svarer nærmest til en "high five".

Dengang var der masser af små butikker i byen. På Frederiksbjerg Torv ved siden af Aase og Johannes' købmandsforetning lå endnu en købmandsforretning, hvis indehaver hed H.C.

Andersen. Til den anden side lå bager Mikkelsen. På torvet var også to slagtere, en grønthandler, en cykelhandler, et mælkeudsalg, en bank og et posthus. Og gik man omkring hjørnet til Frederiks Allé var der hundredvis af butikker. I dag er de fleste lukket, de tabte kampen til brugerne og supermarkederne. I stedet er der dukket masser af små spisesteder og cafeer op.

Efter nogle år fik familien en dejlig lejlighed på Vesterbro Torv, som desværre lå et par kilometer fra forretningen. Hver morgen tog Johannes afsted for at åbne forretningen, og Aase fulgte efter, når børnene var sendt i skole. Jytte og Birgit gik i Christiansgades Skole, som var en "ren pigeskole". De gik her i 10 år, indtil de forlod skolen efter afsluttet realeksamen.

På ovenstående klassefoto står Birgit som nummer 5 fra venstre i bageste række. Til venstre for hende står Alice, hendes bedste veninde. Alice mistede sin mor i en meget ung alder og boede i flere år hjemme hos Farmor. Alice står med armen om Farmor. Vi kom sammen med Alice og

hendes kæreste nogle år, inden deres (vores) veje skiltes. Klasselærer Birgit Haaning står længst til venstre.

Birgit har fortalt, at hendes far, som egentlig ikke var særlig religiøs, ofte overværede P.G. Lindhardt prædike i Vor Frue Kirke, som lå tæt på familiens bopæl. Lindhardt var måske den mest berømte teolog i Danmark i det 20. århundrede. Han var en af de fire berømte Århus-teologer, de andre var K.E. Løgstrup, Regin Prenter og Johannes Sløk. Lindhardt var professor i kirkehistorie ved Aarhus Universitet, men i 35 år var han hjælpepræst ved Vor Frue Kirke. Og han var en meget velbesøgt prædikant. En af hans sønner, Jan Lindhardt, blev biskop i Roskilde Stift, og en anden, Mogens Lindhardt, blev rektor for pastoralseminariet. Familien Lindhardt var i mange år nabo til en af vores venner, Aksel, og Aksels søn var barndomskammerat med Jan Lindhardt, så vi føler næsten, at vi kender familien. Måske kender du P.G. Lindhardts barnebarn, skuespilleren Thure Lindhardt?

Men så indtrådte en katastrofe i den lille familie. Faderen Johannes døde pludselig den 8. marts 1956. Det skyldtes en hjertefejl. Han havde haft nogle symptomer i forvejen, men ingen havde mistanke om, at det var så alvorligt. Aase var nu alene med to piger på hhv. 12 og 10 år - samt en købmandsforretning. Heldigvis fik hun tilbudt en lejlighed på 1. sal over købmandsbutikken, og her blev hun boende i mere end 60 år indtil sin død. Aase, som ikke var nogen stærk person, fik meget hjælp af sin familie. Hendes søster Dagny kom med bussen (dengang kaldt for rutebilen) fra Ans hver lørdag eftermiddag, når hun havde lukket sin damefrisørsalon og hjalp til med

husholdning og rengøring mv. De to piger tilbragte alle deres ferier hos familien i Ans, hvor de også var tæt på den øvrige del af familien. Verner og Carla kom også tit forbi, de havde jo slagterforretning i Aarhus. Bedstefar Johannes kiggede også ind, når han var på kreaturmarked i Aarhus. Hertil kom, at Aase havde lejlighedsvis hjælp i butikken af fru Petersen, og hun havde også et par gode veninder.

Mange søndage besøgte Aase sin afdøde mands familie, som boede i nærheden af Randers ved landsbyen Gassum. Gassum ligger lidt nord for Hvidsten, som er kendt for den tragiske historie under slutningen af anden verdenskrig, hvor de mandlige medlemmer af familien på Hvidsten Kro blev hanrettet af nazisterne, fordi de deltog i Danmarks befrielseskamp. De besøgte bl.a. pigernes farmor, som desværre var blevet forvirret og dement. Når de kom, spurgte hun: "*Hvorfor er Johannes ikke med?*", og når de fortalte, at han var død, begyndte hun selvfølgelig at græde. Til sidst svarede de bare, at han ikke var med, fordi han havde travlt i forretningen. At miste et barn må være den største sorg her i verden.

Birgits konfirmation

I 1958 blev Birgit konfirmeret i Sct. Lukas kirken, hvor vi blev gift i 1964. Billederne herunder er fra hjemmet på Frederiksbjerg Torv.

På billedet til venstre ses Birgit ved gavebordet. I midten skåler hun med sin mor, og til højre sidder hun ved siden af Bedstefar Johannes og med Jytte stående bagved. Læg mærke til telefonapparatet på reolen til højre.

Festen blev holdt på restaurant Karavellen, som lå i midtbyen. På billedet til venstre ses Aase og Guldbergs kone Katrine. I midten Jytte sammen med sin daværende kæreste Poul. Og til højre fru Petersen, som hjalp til i forretningen, sammen med sin mand.

Birgits søster Jytte

Da Jytte var færdig med skolen, kom hun i lære som såkaldt "smørrebrødsjomfru" på Hovedbanegårdens Restaurant, som var et velanskrevet spisested i Aarhus. Her arbejdede hun i en periode sammen med den senere kendte journalist og udenrigskorrespondent Ulla Terkelsen, som havde et bijob her. Hun er, som jeg vistnok tidligere har nævnt, vokset op i mit barndomskvarter, og jeg har med fornøjelse læst hendes erindringsbog "Vi kan sove i flyvemaskinen". Jytte elskede at læse, en passion, hun bevarede hele livet. Jeg var altid lidt misundelig, når jeg så Jyttes bogreol. Og hun købte kun god litteratur, hvorimod jeg også læste masser af trivallitteratur (krimier mm.).

Den 5. maj 1962 blev Jytte gift med Kaj Nielsen (født den 5. oktober 1932). Kaj var "pølsemand" hele livet. Til at begynde med så vi ham ofte med pølsevognen, som var indrettet i sidevognen til en motorcykel, udenfor Aarhus Stadion, når der var fodboldkamp. Siden stod han i en stationær pølsevogn udenfor rådhuset og siden på strøget. Kaj var et sødt og kærligt menneske, som udover sin lille familie kun interesserede sig for tipssystemer. Han brugte oceaner af timer på at udtænke det tipssystem, som skulle gøre ham velhavende. På et tidspunkt vandt han så meget, at han kunne købe sig en bil, en Folkevogn. Kaj kom på børnehjem som spæd, da hans forældre ikke kunne passe ham, han havde fire søskende. Siden var han på sanatorium i Vejle i hele sin skoletid. Jeg tror, at han havde tuberkulose, som var en udbredt og frygtet lidelse dengang. De boede i en lejlighed i Læssøesgade, bare et par hundrede meter fra Aases lejlighed.

Birgit og Søren bliver gift

Den 18. januar 1964 blev vi gift i Sct. Lukas kirke, som ligger bare et par hundrede meter fra Aases bopæl. Vielsen blev foretaget af pastor Juul Sørensen, som nogle år i forvejen også havde konfirmeret Birgit og mig. Han skulle senere også begrave min bedstemor og døbe vores første barn, Claus.

Sct. Lukas kirke i Aarhus

Bryllupsfotografering ved Kehlet

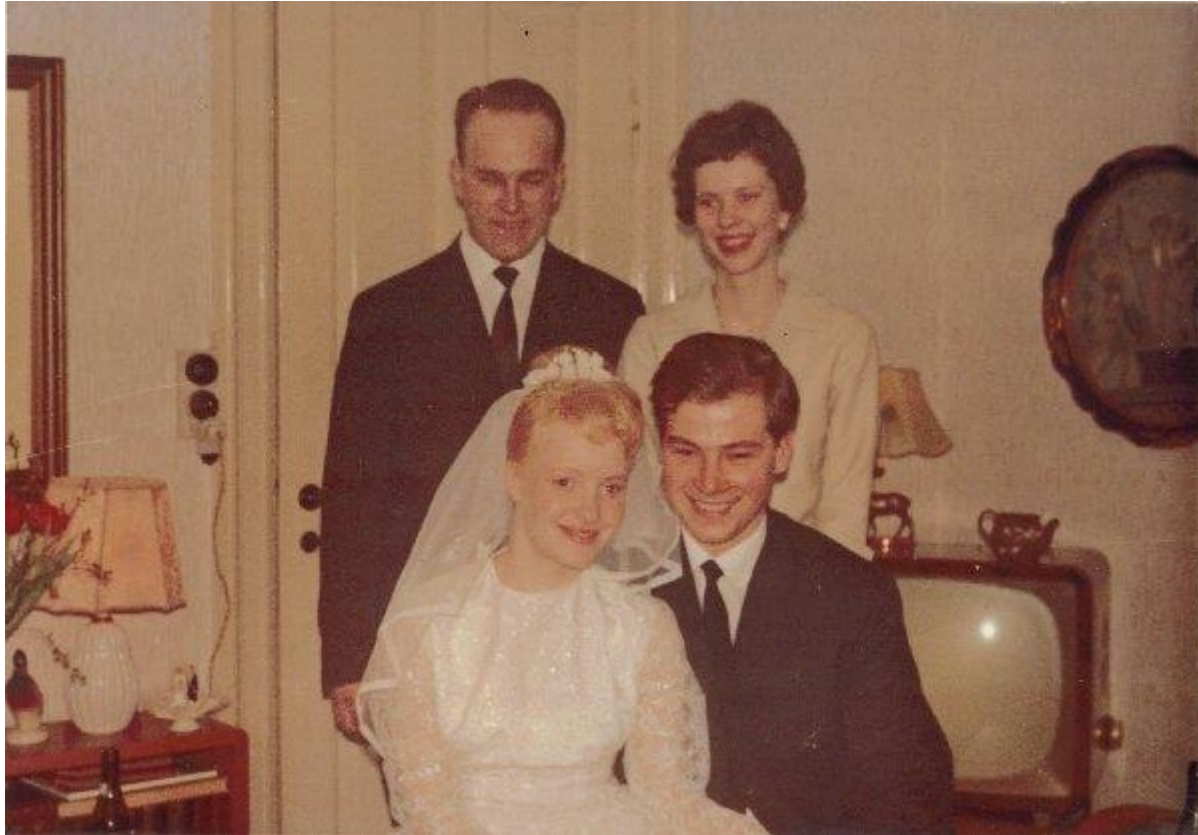

Ovenfor kan du se nogle af de billeder, som blev taget ved fotografen.

Bryllupsfesten

Festen blev holdt i Aases lejlighed, som indeholdt to store stuer, der var slået sammen. Til stede var selvfølgelig Birgits mor Aase og mine forældre Lilly og Elvin. Desuden deltog også Birgits bedstefar Johannes og min bedstemor Sørine, min søster Lena og hendes kæreste Lars, Birgits fætter Kurt og Edith samt min moster og onkel Henny og Karlo. Der har sikkert været flere gæster, men det er dem, jeg husker med sikkerhed. Trods de lidt trange omgivelser, havde vi en dejlig fest.

Til venstre ses vi sammen med Aase og mine forældre. Til højre med Jytte og Kaj.

Til venstre Birgit sammen med Birgits bedstefar Johannes. Til højre er vi sammen med min bedstemor.

Til venstre en del af selskabet. Til højre Birgits bedstefar Johannes, Dagny og Karlo. Efter brylluppet flyttede Farmor og jeg ind i den 1-værelses lejlighed, som lå bag ved købmandsbutikken. Der var et enkelt rum, der tjente som stue og soveværelse samt et lille køkken og et toilet, så det passede os fint, vi havde ikke så mange møbler i begyndelsen, en sovesofa, et sofabord og en lænestol. Det vigtigste møbel var dog vores reolsystem. Lige fra begyndelsen var vi bogelskere og bogsamlere. Vi var medlem af flere bogklubber, og herudover købte vi så mange bøger, vi havde råd til, når vi fik løn, ofte 10-20 bøger ad gangen. Vi spiste

ofte sammen med Mormor Aase, som jo boede i lejligheden lige ovenpå. Her kunne vi også gå op, hvis vi ville se fjernsyn.

Aase bliver gift igen

Den 6. oktober 1967 blev Aase gift med Knud Hansen. Knud var en del år ældre end Aase. Han var født den 7. juli 1901 i Faaborg, og da de blev gift, var Aase 57 år. Knud var maskinarbejder og havde arbejdet ved maskinfabrikken Frichs, som i en menneskealder producerede lokomotiver til de danske jernbaner, først damplokomotiver, siden diesellokomotiver. Der var mere end 1.000 medarbejdere på Frichs, som var en af byens største virksomheder. Knud, som var enkemand, boede i kvarteret, og han kendte Aase, da han var kunde i hendes købmandsforretning.

Aase og Knud

På det tidspunkt havde Aase opgivet købmandsforretningen og levede bl.a. af at sy og omforandre tøj for flere tøjbutikker i Aarhus, bl.a. Salling og en moderne tøjbutik Patricia, som lå på strøget i Aarhus. Medarbejdere fra butikkerne kom med tøj, som skulle omforandres - lægges op eller ned eller ud eller ind - og hentede det et par dage senere. I perioder var det et stressende arbejde - og ikke særlig godt betalt. En overgang gik Aase på Maison Blochs Designskole i Aarhus for bl.a. at lære mere om tilskæring. Her benyttede Knud sin håndværksmæssige viden til at lave skabeloner i plexiglas til kursisterne. Knud var en meget selvbevidst mand. Der var ikke den ting, han ikke kunne. Undertiden, når Aase kæmpede med et eller andet syproblem - og Aase var fænomenal til at sy og syede tøj både til sig selv men også til børnebørnene - sagde Knud: "*Bare giv mig det, så skal jeg klare det.*" Det morede vi os meget over, men vi kunne se, at Aase var lidt irriteret over det. Knud gav heller ikke meget for læger. Når han fx. fik et skinnebenssår, hældte han sprit på det, for det ville slå alle bakterierne ihjel. Knud dør få år senere - jeg husker desværre ikke årstallet.

Aase møder Viggo

Aase havde været alene i nogle år, efter at hendes mand Knud var død. Sammen med en veninde kom hun undertiden i en forening i Aarhus, som hed Rejsevenner. Her mødte hun en mand, Viggo, som hun kom til at tilbringe resten af livet med. Viggo boede i en lejlighed i Ole Rømersgade bare

200 meter fra Frederiksbjerg Torv, hvor Aase boede. Viggo havde mistet sin kone nogle år i forvejen. Viggo var født den 22. december 1918 på Rishøjgaard i Blovstrød som søn af bestyrer Johannes Peter Hansen og Kirsten Marie Sofie Hansen (født Karlsen).

Viggo fortalte, at familien flyttede rundt mange gange, mens han var barn, da hans far var bestyrer på forskellige gårde og landbrug. Viggo gik sjældent mere end ét år i samme skole, og han forlod da også skolen som 14-årig og kom "ud at tjene", som det hedder. Viggo var lille af statur og arbejdet hos bønderne var hårdt og begyndte ved 5-6 tiden om morgenen og sluttede, når han skulle ind og have aftensmad. Han havde efter kontrakten fri om søndagen, men skulle dog lige feje gårdspladsen, inden han evt. gik i kirke. Jeg har set en anbefaling fra den gårdejer, hvor Viggo arbejdede fra den 1. maj 1938 til den 1. maj 1939 som traktorfører. Han passede også gårdens dyr. Gården var Hesede Hovedgaard pr. Braaby ved Haslev. Her besluttede han, at han, som han selv udtrykte det, "ikke ville arbejde ved bønderne" men være traktorfører på godser og herregårde, som der var mange af i Danmark på det tidspunkt.

Viggo arbejdede en tid på godset Basnæs ved Skælskør, som gennem tiden havde tilhørt mange danske adelsslægter. H.C. Andersen besøgte Basnæs mange gange - vistnok 37 gange og boede der sammenlagt omkring 15 måneder. Han skrev bl.a. i sin dagbog "Basnæs er opført fra ny i disse sidste år. Det ser ud som et slot fra England eller en gammel borg med to tårne og en smuk portal. Værelserne er malet pompejanske". Fra 1933 til 1952 tilhørte godset "C.F. Rich & Sønners kaffesurrogatfabrik", og man dyrkede kun én afgrøde, cikorie, som blev brugt til fremstilling af

kaffeerstatning. Kaffe var dyr og under anden verdenskrig rationeret og næsten umulig at fremskaffe, så man strakte kaffen ved at tilsætte kaffeerstatning. En gang om måneden fik man uddelt bl.a. kaffemærker, og når man købte en pose kaffe, skulle man aflevere et såkaldt kaffemærke. Ingen kaffemærke, ingen kaffe. Jeg husker, at jeg var med mine forældre oppe på skolen og hente rationeringsmærker. Rationering af kaffe - og også sukker - blev først ophævet i oktober 1952.

Billedet ovenfor, som jeg lånte af Viggo, viser 12 stolte traktorførere, som er stillet op ved hver deres traktor, som de har ansvaret for. Da vi var på besøg i Canada med Aase og Viggo for at besøge vores svigerdatter Janet og vores lkdste søn Claus, så Viggo langt ude på landet i

landbrugsstaten Alberta en traktor magen til den, han havde haft på Basnær. Det var lige før, der kom vand i øjnene.

vors

Viggo tilbragte en tid på Haslev Landbrugsskole, vistnok for at lære om traktorer og maskiner. Sjovt nok gik Aase samtidig på den nærliggende husholdningsskole, men de mødte ikke hinanden ved den lejlighed. Jeg er ikke sikker på, at Viggo optræder på ovenstående foto, jeg har i hvert fald ikke kunnet lokalisere ham.

Efter en række år ved landbruget blev Viggo ansat på Korn- og Foderstofkompagniet i Aarhus, hvor han passede og plejede deres trucks m.v., indtil han som 60-årig gik på efterløn.

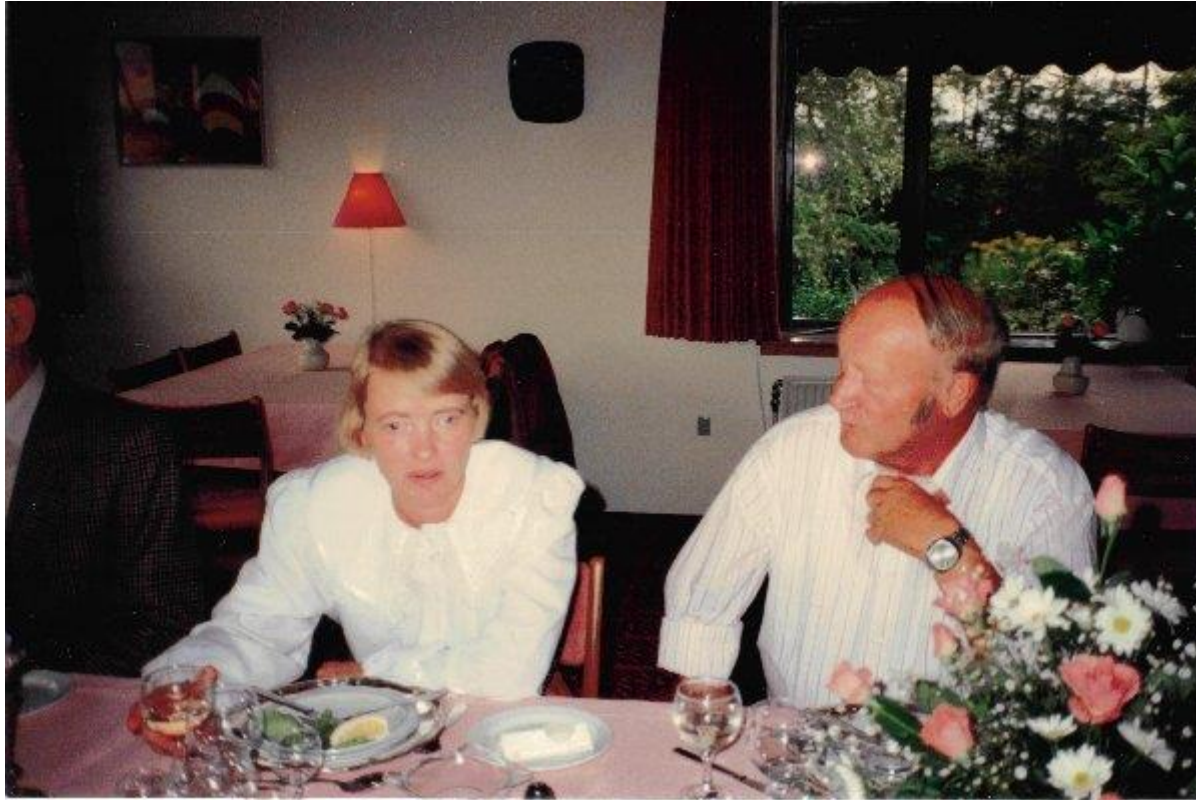
Viggo fylder 70 år i 1988

Da Aase og Viggo var enige om, at de ville tilbringe livet sammen, flyttede han ind i Aases lejlighed på Frederiksbjerg Torv. Af økonomiske årsager undlod de at gifte sig. Det var en stor glæde for hele familien, at Viggo kom ind i vores liv. Aase, som havde være alene i en årrække, havde tendenser til depression, og det havde Viggo en meget gavnlig indflydelse på. Viggo var ikke kun sød og humoristisk, men også intelligent og vidende. Ret hurtigt efter at vi lærte ham at kende, fejrede han sin 70 års fødselsdag. Det

skete med en stor fest i et lejet lokale i nærheden af banegården. Her mødte vi for første gang Viggos familie. Viggo havde to søstre, storesøster Anna og lillesøster Helle. Anna, som var enke, boede i en ejendom på Frederiksberg, datteren Jannie boede i en lejlighed i samme ejendom. Lige en sjov sidebemærkning. Farmor og jeg havde nogle år forinden lejet en lejlighed i Rantzausgade en uge for at opleve København. Da vi besøgte Anna, fandt vi ud af, at vi fra lejlighedens altan kunne kigge lige ned i Annas have. Small world.

Til venstre: Aase, Viggo og Anna. Til højre: Farmor og Frede.

Helle var gift med Frede. De havde i mange år boet i Tølløse, hvor Frede havde en murermesterforretning. Frede påstod, at han havde bygget det meste af Tølløse. De boede i et dejligt sommerhus ved Ellinge Lyng i Odsherred. Da Frede døde, flyttede Helle tilbage til Tølløse, hvor Farmor og jeg besøgte hende i hendes lejlighed.

Til venstre: Helle og Farfar. Til højre: Kurt og Anna.

Aase og Viggo på camping

Viggo havde en campingvogn, da han mødte Aase, og i den havde han og hans tidligere hustru kørt Europa tyndt. Ikke så snart var anden verdenskrig afsluttet (1945), før han satte kursen sydpå. Han fortalte, at han engang i Jugoslavien havde haft problemer med at finde et sted at parkere campingvognen, og det var efterhånden midt om natten. Men til sidst var det da lykkedes for

dem. Næste morgen fandt han ud af, at de holdt midt i en sigøjnerlejr. De blev pænt behandlet af de lettere forvirrede lejrboere.

I en årrække kørte Aase og Viggo Danmark tyndt med campingvognen. De slog sig ned samme sted i flere uger ad gangen, og ofte kom Farmor og jeg på besøg i weekenden. Jeg husker, at vi besøgte dem i Tønder, hvor de var, mens der var festival, og i Ry. Mange somre tilbragte de i campingvogn i Blommehaven i Marselisborgskovene syd for Aarhus sammen med deres lille hund (Trine, Lotte, Tia osv.).

Til venstre står Viggo sammen med nogle campingvenner i Blommehaven ved Aarhus. På billedet kan man se Viggos Opel Rekord, som han havde i mere end 30 år. Han opgav først sit kørekort, da han var over 90. Til højre sidder Aase og strikker på campingpladsen ved Ry.

Vores yngste søn Bo var ofte feriegæst hos dem, en uges tid ad gangen, blev godt forkælet og havde det dejligt. Da Aase klagede over, at der ikke var toilet i campingvognen, blev den straks skiftet ud. Viggo var handlekraftig, og Aase fik almindeligvis, hvad hun bad om.

Viggo køber sommerhus på Løvsangervej i Følle

Efter mange dejlige somre i campingvogn var det tid til forandring, og Aase foreslog, at de udskiftede campingvognen med et sommerhus. Som sagt havde Viggo ikke langt fra tanke til handling, og i løbet af forbløffende kort tid havde han solgt campingvognen og købt et ældre sommerhus ved Følle Strand, ca. 10 km fra Hornslet og tæt på byen Rønde. Om foråret pakkede de bilen og kørte til sommerhuset, hvor de tilbragte hele sommeren. Ca. en gang om ugen kørte de hjem til lejligheden og vandede blomster og checkede post.

I løbet af sommeren fik de mange besøg i sommerhuset af vener og familie.

På billedet ovenfor til venstre ses Aase, Viggos søstre Anna og Helle samt Helles mand Frede. På billedet til højre har de, som så ofte før (og efter) inviteret på middag på slotskroen ved Kalø

Slotsruin. Her har vi gennem årene holdt mange familiesammenkomster. Af kendte ansigter ses i baggrunden Kurt og Edith.

Aase afgår ved døden den 10. august 2010, 90 år gammel. Viggo dør nogle år senere, 95 år gammel.